

**БАСЕЙН ПРИБРАЛИ І...
ЗАКОНСЕРВУВАЛИ**

СЗ

6 листопада 2025 року №45

**ХТО ДОПОМОЖЕ
САМОТНІЙ ЛЮДИНІ?**

СЗ

KOZIATYN.INFO

«СТІЛЬКИ ПРОВІВ ПОЇЗДІВ, ЩО МОЖНА ОБГОРНУТИ ЗЕМНУ КУЛЮ»

► А ви знали, що в руках машиніста локомотива може бути до шести тисяч тонн вантажу? І що гальмівний шлях поїзда, в залежності від його швидкості, може бути до кілометра? А про те, що влітку у кабіні локомотива буває до +50 °С?

► Про це та багато іншого нам розповів залізничник Василь Кондров, за плечима якого майже 30 років стажу роботи машиністом

СЗ

РЕКЛАМА

556641

**Купуємо ДОРОГО
земельний пай**

Земля поблизу с. Махнівка, вул. Київська, 2В – 200000 грн/га,
інші 150000 грн/га

**+380-68-835-13-41,
Володимир**

СТАНЬ АЙТИШНИКОМ
ГАРАНТОВАНО

**ВСТУПАЙ ДО
УКРАЇНСЬКОЇ
ІТ-СОТНІ**

IT 100

063 189 22 56 • Програмування
• Тестування
• Веб-дизайн
• Проектний менеджмент
100.intita.com • Конструювання і програмування дронів

ОТРИМАЙ ГРАНТ НА БЕЗКОШТОВНЕ НАВЧАННЯ

555827

«СТІЛЬКИ ПРОВІВ ПОЇЗДІВ, ЩО МОЖНА ОБГОРНУТИ ЗЕМНУ КУЛЮ»

Професіонал ■ А ви знали, що в руках машиніста локомотива може бути до шести тисяч тонн вантажу? І що гальмівний шлях поїзда, в залежності від його швидкості, може бути до кілометра? А про те, що влітку у кабіні локомотива буває до +50 °С? Про це та багато іншого нам розповів залізничник Василь Кондров, за плечима якого майже 30 років стажу роботи машиністом

ІРИНА ШЕВЧУК

День залізничника, який в Україні відзначають 4 листопада, для козятинчан — особливе свято. Адже у нашому місті багато людей, які пов'язали свої долі з цією професією. Ми завітали до локомотивного депо і поспілкувалися з машиністом-інструктором Василем Кондровим. Майже 30 років він керує як пасажирськими, так і вантажними поїздами і більше десяти — навчає цьому молодих спеціалістів.

54-річний Василь Кондров родом з Хмельниччини. Закінчив Козятинське залізничне училище, відслужив в армії і пішов працювати на залізницю. Обрав професію помічника машиніста. Розпочав свою трудову діяльність у 1992 році. Батьки працювали у колгоспі. Тож на запитання, чому обрав саме залізницю відповів: «Так склалася доля».

— В свій час був такий період, що в Шепетівське депо не можна було влаштуватися на роботу, тож взяли сюди, — розповідає Василь Кондров. — Пам'ятаю, як за один день, у Козятинське депо прийняли цілу групу — 35 чоловік. І з неї зараз до пенсії, разом зі мною, допрацьовує вісім чоловік.

Проїздивши помічником машиніста два роки, Василь Кондров пішов на курси в Київську школу машиністів, де отримав

права машиніста електровоза. І з 1996 року став працювати машиністом електровоза вантажного руху. А в 2003 році вже був машиністом пасажирського руху. Ним і працював до 2011. Потім запропонували посаду машиніста-інструктора, отримав перший клас кваліфікації. Наразі Василь водить потяги і навчає молодих спеціалістів.

— Кожен помічник машиніста, що стає машиністом, має четвертий клас кваліфікації, — каже залізничник. — В депо ми навчаємо третього класу, а вже другий і перший — готує Київська школа машиністів. Після успішного складання іспитів видають певний клас. З локомотивними бригадами постійно проводяться технічні і практичні заняття. Для цього розроблена спеціальна програма: ведеться журнал, є календарно-тематичний план тем, шоквартальні заліки. Все це для того, щоб підвищувати кваліфікацію, адже є різні нововведення. Тож ми все пояснюємо і розповідаємо.

За всю свою майже 30-річну залізничну діяльність, Василь Кондров наїздив чимало кілометрів. Звісно, ніхто їх не рахує.

— Як кажуть старі машиністи, стільки провів поїздів, що декілька разів можна обгорнути земну кулю, — жартує залізничник. — Дільниці обслуговування

нашого депо в основному були такі: Миронівка (в сторону Києва) і Здолбунів (захід). Потім, коли працював на пасажирському русі, їздили до станції Шевченко (300 км від Козятина). Зараз же наші машиністи їздять до 500 км — до Одеси, до Ковеля, Львова, П'ятихаток (Дніпропетровська область).

Робочий день у машиніста розпочинається з відмітки у чергового по депо. Там записують і коли прийшов, і коли пішов. Є відповідні маршрути. Перед поїздом обов'язково треба пройти медичний огляд — міряють тиск, перевіряють серцебиття, якщо є скарги, вимірюють температуру тіла. І тільки після цього допускають до поїздки.

— Ми їздимо на добу і повертаємося, в кожному пункті є

Така робота нелегка. Це відповідальність, недоспані ночі та небезпека, зважаючи на війну та постійні обстріли

бригадний будинок, там машиністи відпочивають, — розповідає Василь. — Взагалі закон такий: якщо машиніст працює 8 годин, то 4 години має відпочивати. І потім знову їхати, згідно графіка. Може бути і 12 годин, але більше вже не можна, це максимум.

Звісно, така робота нелегка. Це надзвичайна відповідальність, недоспані ночі та небезпека, зважаючи на війну та постійні обстріли. Тільки уявіть — в руках машиніста може бути до шести тисяч тонн вантажу. Вага самого локомотива понад 180 тонн. Решта — рухомий склад і вантаж. Але водночас це і цікаво. Перед очима, як на долоні, відкривається мальовничі краєвиди, постійно подорожуєш, проїжджаючи різні міста та села.

— Скрізь цікаво, але є і нюанси — додає Василь Кондров. —

Машиніст-інструктор Василь Кондров майже 30 років водить вантажні та пасажирські поїзди. На запитання, чому обрав таку професію каже: «Так склалася доля»

Наприклад, те, що влітку у кабіні машиніста може бути вкрай спекотно — до + 50. Зараз, звісно, в оновлених кабінах керування ставлять кондиціонери, тому що кабіна локомотива дуже нагрівається. Є у нашій професії трагічні випадки, наїзди на людей. Слава Богу, на моїй практиці такого не було. Поїзд зупиняється в залежності від швидкості та профілю колії. Гальмівний шлях десь до кілометра. На такі випадки є відповідні посадові обов'язки, якщо машиніст бачить людину на коліях, він подає звуковий сигнал і за 400 метрів має прийняти всі міри для зупинки, застосувати екстрене гальмування. Буває, що встигають зупинити поїзд, а буває, що ні. До прикладу, пасажирський поїзд має максимальну швидкість 120 км/год. Хюндаї зараз їздять 160, а вантажний — 80.

Після такої пізнавальної та цікавої бесіди, Василь Кондров провів нам не менш захоплюючу екскурсію. Побували у кабіні керування машиніста локомотива ВЛ-80. Емоції переповнювали. Бо, зазвичай, бачимо її ззовні. Машиніст розказав практично

про всі нюанси під час поїздки — де подають сигнал, як розігнати і зупинити поїзд, і про прилад «швидкостемір», який фіксує параметри руху.

— Кожна поїздка реєструється на швидкостемірній стрічці, показується добовий час, — пояснює машиніст. — В нас є регламент переговорів. Потім, за потреби, технік все розшифровує. Робота монотонна, нас двоє в кабіні. Є регламент, подаємо відповідні сигнали, контролюємо один одного. Наприклад, найважча для поїзди пора доби — під ранок, з четвертої-п'ятої години.

Запитали у нашого залізничника і про хобі. У вільний від роботи час він любить збирати гриби. За опеньками їздить у Іванковецький ліс. А щоб урізноманітнити своє грибне полювання, подорожує з родиною у сусідню Житомирщину, у Високу піч (там ліси і гарні гриби). До речі, молодший син Василя (у нього з дружиною їх двоє), теж працює на залізниці. Він — помічник машиніста.

Тож вітаємо всіх причетних до цього свята і бажаємо безпечних робочих буднів!

РЕКЛАМА

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
криниці
Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

ЗАПРОШУЄТЬСЯ: 555735
ПРАЦІВНИК
по догляду за тваринами
РІЗНОРОБОЧИЙ
ЗП: 15 000 грн за місяць
Гуртожиток надається
50 км від м. Києва, Вишгородський р-н
093 193-40-69

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)
АВТОШКОЛА
запрошує
майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку
м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані
063-398-67-27, 096-216-52-40

Басейн прибрали і... законсервували. Продовження історії з «Дельфіном»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У липні цього року у нашому «Дельфіні» влаштували велике прибирання — очищали все від бруду, голуниного посліду, зруйнованих конструкцій. Потім все продезінфікували, привели до санітарних умов. Адже там жили птахи, а вони переносять хвороби. І, крім побутового сміття (обдertoї штукатурки, побитого скла, дерев'яних друзок) там скрізь валялися дохлі птахи. А сморід застоюної води з голуниним послідом виїдав очі.

Додамо, що саме прибирання та дезінфекція були одними з перших умов інвестора, угоду з яким ще не підписали, але обговорили перші домовленості. Адже саме інвестор має вкласти кошти на відновлення басейну.

Нагадаємо, як розповідала нам ще влітку Аліна Діденко, директор Департаменту гуманітарної політики Козятинської міської ради, на те, щоб очистити приміщення басейну, з бюджету виділили 100 тисяч гривень. Близько 90 тисяч — це виплати працівникам, бригаді, з якою заключили угоду.

Окрім прибирання, у басейні забили дірки, через які залітали голуби. Всі роботи, які запланували, виконали. Тож саме час знову запитати: що ж буде далі з нашим «Дельфіном»?

— Басейн зараз законсервований, — розповідає Аліна Діденко. — Все прибрали, там чисто, провели санітарну обробку. Наразі виходимо у гранди, шукаємо, хто нам допоможе його відновити. Ми ж не будемо

його робити за місцеві кошти, а виходимо на спонсорів і меценатів.

Що ж стосується інвестора, який зацікавився басейном, то за словами директора Департаменту, він є, і не один. Але поки що вивчають ситуацію.

— Терміни наразі невідомі. Звісно, ми хочемо щоб все було якомога скоріше, — продовжує Аліна Діденко. — Зараз все в процесі переговорів і умов, які нам цікаві. Адже ми шукаємо інвестора лише на відновлення басейну. Інші варіанти — ніколи не обговорювались.

Як бачимо, питання басейну з «порядку денного» не зняли. І це добре, адже козятинці з нетерпінням чекають його відкриття. Тож, далі буде...

«Злого умислу не було, була службова недбалість»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На гарячу лінію нашого тижневіка зателефонував схвильований чоловік: «Приїдьте до котельні нашого ліцею і побачите відживші своє три туюки маскувальні сітки. Завезли їх туди, щоб спалити в котельні. Та кочегари проявили патріотичну позицію і маскувальні сітки не спалили. Приїдьте і все побачите на власні очі».

У понеділок, 3-го листопада, ми були за вказаною адресою. Біля стіни котельні стоять три ємкості з піском, а поверх них — близько 10-12 маскувальних сіток. Спочатку спробували знайти свідків серед місцевих

мешканців, щоб дізнатися, коли і як з'явилися біля котельні сітки. Але в тих пошуках нас спіткала невдача.

Розповів всі подробиці, коли і звідки взяли маскувальні сітки біля котельні, кочегар Микола.

— Я в цій котельні працюю три роки. Що було за рік до мене, мені розповідали хлопці, які тоді тут працювали. Коли почалася війна, привезли до котельні ці три великі торби піску і Єрмолаєва привезла маскувальні сітки. Не особисто вона, але тоді вона була міським головою, то їх привезли по її розпорядженню. Може було по іншому, але мені так

розповідали, — каже чоловік. — Цими сітками планували накривати котельню, тільки чомусь не накрили. З тої пори вони й лежать там. За цей час вони вже згнили.

Коли ми покидали територію комунальної установи, місцеві мешканці, у яких ми розпитували про сітки біля котельні, цікавилися, чи вдалося журналісту щось дізнатися.

— Так чому їх не забрали і не відправили туди, де вони потрібні? Безгосподарність і службова недбалість. На початку війни таких сіток так бракувало нашим воїнам на фронті, — висловили свою думку мешканці сусіднього з котельнею будинку.

РЕКЛАМА

ПРИВІТАЙТЕ
З дняш
народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

Аудиторія груп RIA Козятин
Фейсбук — 17 500 підписників
Instagram — 10 100 підписників
Viber — 1 600 підписників
Telegram — 8 840 підписників

Вартість привітання
Привітання в одному пабліку — 700 грн*

* ціни вказані без урахування ПДВ

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

Сахарок Shop

Вітамін B-Complex Forte, GymBeam
90 таблеток
303⁰⁰

Чорнична паста без цукру LiQberry, 100 г
110⁰⁰

Цукрозамінник STEVIA у таблетках
300 штук
185⁰⁰

Сенсор FreeStyle Libre 2
3 шт
7980⁰⁰

Декстроза Dextro Energy
99⁰⁰

Спиртові серветки медичні, 100 шт
55⁰⁰

Глюкометр NEWMED NEO + 50 тест-смужок
686⁰⁰

АКЦІЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

Богатирські ігри з ветеранами: перемогла єдність

ОЛЕНА УДВУД

У неділю, 2 жовтня, у спортивній залі опорного ліцею відбулися інтегровані Богатирські ігри. Це вже другі подібні змагання у Козятині. Захід організувала громадська організація «Сонце в тобі», яка займається інтеграцією дітей з інвалідністю в суспільство та підтримує батьків. Цього разу на Богатирські ігри запросили не лише дітей: долучилися ветерани — учасники громадської організації «Учасники АТО/ООС та патріоти Козятинської ТГ».

Хвилиною мовчання вшанували пам'ять Героїв та Героїнь, які загинули на війні. По тому Карім Шахін та Роман Федорченко виконали Гімн України. Перед початком змагань надали слово Валерію Швецю, голові Вінницької територіальної організації спортивного товариства «Колос» та Лесі Літ-вак, менеджерці регіональній із соціальних проєктів благодійного фонду «МХП-Громаді». Виступив колектив чирліденгу «Level Up» (тренер Наталія Бунець).

Учасники розділилися на дві команди: «Залізні серця» (капітан Олена Прус) та «Воїни світла» (капітан Альона Ясінська). Головний суддя змагань, вчитель фізкультури опорного ліцею Віктор Стадник пояснює правила першого завдання: обіграти фішки та передати естафету наступному учаснику. За командою судді учасники стартують. Наймолодшим і тим, кому важко бігти, допомагають капітани, батьки та ветерани. Першими естафету завершили «Залізні серця».

Реквізит для наступного конкурсу — м'яч. Помічники Євген та Марина виносять футбольні ворота. Завдання учасників — забити гол. Першою з цим завданням впоралася дівчина. Після того, як кожен спробував потрапити м'ячем у ворота, винесли ще один реквізит — м'ячі для американського футболу. Учасники ігор мали перекинути через ворота м'яч для регбі помічникам, а потім зловити його.

Далі на дітей та ветеранів чекало завдання на спритність. Треба було перекотити автомобільну шину до краю зали і повернутися з нею назад. Усі швидко впоралися і перейшли до конкурсу «Силачі». Перед учасниками з'явився новий реквізит — гіри та штанги. Звісно, не справжні. Це завдання повеселило і учасників, і глядачів, адже ветерани багато жартували. Микола перед тим, як піднімати штангу, зробив вигляд, що обтирає руки і грудну клітку тальком, як це роблять справжні силачі, піднімаючи реальну штангу. А Роман з команди «Воїни світла» зробив вигляд, що не може підняти свою штангу, а тоді підбіг до «Залізних сердець», взяв їхню штангу, підняв і пожартував: «У них легша».

Наступним влаштували Зіркові війни між командами. Діти та ветерани отримали іграшкові комети та метеорити. На середині спортивної зали натягують волейбольну сітку. Це — паралельні галактики. «Воїни світла» і «Залізні серця» стають по обидва боки від сітки. Завдання — перекинути свій небесний об'єкт в іншу галактику.

Часу дали на це три хвилини, та ще довго після команди «Стоп» учасники не могли зупинитися, так сильно їх захопили «Зіркові війни».

Наступним був конкурс із перетягування линви. У першій спробі перемогла команда Альони Ясінської. На другу спробу учасники помінялися місцями і вже була нічия. Третю спробу знову виграла команда Альони Ясінської.

Останнім став конкурс «Я маю талант». Вероніка крутила обруч, хлопці віджималися, піднімали гантелі і штанги, але цього разу реально.

Змагання завершилося і настала черга підбивати підсумки. Цього разу в журі були ветерани російсько-української війни Микола Ворошилов та Олександр Постернак, голова громадської організації «Український штаб міжнародної дипломатії» Анжела Кондратюк, засновниця «Благодійного фонду Тетяни Зеленчук» Тетяна Зеленчук, волонтер та співзасновник студії саморозвитку «Yes you can» Анатолій Коротич та голова осередку «Ми — вінничани» у Козятині Олександр Сауляк.

Поки журі рахували бали, виступав колектив чирлідерів «Level Up», а потім провели благодійний аукціон. Першим лотом став тубус від боєприпасу з розписом ручної роботи, на якому зображена мотанка. Стартова ціна була 900 гривень, а придбали лот за 2200. Другий лот — декоративна глиняна тарілка з символікою громадської організації «Сонце в тобі». Її придбали за дві тисячі

гривень. Найдорожчим виявився третій лот — картина, яку писали діти з аутизмом. Полотно продали за три тисячі, а стартова ціна була 500 гривень. Зібрані кошти підуть на потреби військових та дітей з інвалідністю.

Нарешті журі підбило підсумки. Почесне право оголосити переможця Богатирських ігор надали Анжелі Кондратюк. Виявилось, що і «Воїни світла», і «Залізні серця» набрали однакову кількість балів, тож перемогу здобули всі.

— У цих іграх перемогла єдність, — каже Анжела Кондратюк. — Цей захід не про силу, він про об'єднані серця різних людей. Тут є діти з інвалідністю, діти військових, ветерани. Ми спостерігали за тим, як ви допомагали одне одному, підтримували. Це показує, що в єдності сила. Якщо ми всі будемо згуртовані, ми так само швидше досягнемо перемоги. До слова запросили Ірину Ша-

хін, голову громадської організації «Сонце в тобі».

— Мені найбільше не подобається в соціальній роботі, коли ділять людей: з інвалідністю, без інвалідності, переселенці, ветерани, — каже Ірина Шахін. — Наш захід про те, що спорт об'єднує всіх. Ми, батьки дітей з інвалідністю, перебуваємо у війні з дня народження дитини. Кожного дня ми боремося за життя, за букву, за слово дитини. Більшість дітей, котрі долучилися до наших змагань, не знають, який сьогодні день, який місяць, але сонця, щирості, добра у них більше, ніж у нас, нормотипових людей. Нам треба вчитися у них.

Наприкінці заходу нагородили благодійників, волонтерів, ветеранів та дітей, які стали учасниками «Богатирських ігор». Ветерани подарували громадській організації «Сонце в тобі» прапор із підписами.

«Автопробіг — це не просто колона авто»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулої суботи у Козятині пройшов автопробіг на підтримку безвісті зниклих і полонених захисників України. 35 автовок, включаючи машини супроводу, пройшли з увімкненими сиренами вулицями нашого міста.

Стартував автопробіг об 11-й годині. Автівки з прикріпленими на них державними символами, прапорами бригад і батальйонів, прапорами підрозділів з портретами зниклих безвісті наших земляків рушили від головної площі нашого міста. Пройшли за маршрутом: вулиця

Героїв Майдану, Куликівського, Грушевського, Пилипа Орлика, Куликівського, Довженка, Захисників України, Білоцерківська, Ярослава Мудрого, Василя Пирогова, Єдності, Довженка, Куликівського, Героїв Майдану. По завершенні заходу родини безвісті зниклих і полонених захисників України зібралися біля будинку культури для колективного фото.

Враженнями від проведеного заходу поділилась координатор ініціативної групи «Козятин відкритий» Тетяна Гуменюк.

— Мета заходу, який ми провели в суботу 1-го листопада, щоб родин

зниклих безвісті та полонених почули. Ми живемо в повному пеклі невідомості. Ми не знаємо про 98 відсотків наших хлопців, де вони поділися і що з ними трапилось. Ми просимо, вимагаємо та наполягаємо, щоб влада звернула увагу на цю проблему та допомогла повернути з честю на Батьківщину кожного нашого захисника, — зазначила вона, — Автопробіг — це не просто колона авто. Це — голос тих, хто сподівається та чекає на зустріч зі своїм ближнім чи рідним. Це сила тих, хто не здається. Ми єднаємо серця заради повернення наших Захисників. Кожен має повернутися додому.

Старість — не радість. Коли самотня людина залишилася безпорадною, хто допоможе?

ОЛЕНА УДВУД

Днями до нашої редакції надійшов телефонний дзвінок. Захлинаючись від сліз, жінка розповіла свою історію. Її звуть Галина. Козятинчанці 79 років. І вона у розпачі. Галина проживала у будинку разом зі своїм сином. За словами жінки, сина мобілізували і тепер вона залишилася безпорадною.

— Син мене доглядав, — розповіла телефоном Галина кризь сльози. — Я — лежача. Я не маю їжі. Хто змилюється з сусідів, дасть поїсти. У всіх свої турботи. Я все сама. У мене перелом стегна. Я лежача вже шість місяців. А сина забрали в армію. Ні грошей у нього з собою, ні телефона він не взяв, ні таблеток. Ми запитали Галину, чи телефонувала вона з цього приводу до міської ради.

— У мене немає номера телефону, — відповіла жінка. — Я погано бачу. Я нічого не можу зробити. Я лежу.

Соціальна служба, яка може допомогти козятинцям у такому випадку — це міський територіальний центр соціального обслуговування, де є як стаціонарне відділення, де можна проживати, так

і соціальна послуга вдома — коли безпосередньо додому до людини приходять соціальний працівник. Тож перше, що ми зробили після дзвінка пані Галини — зв'язалися з територіальним центром, аби повідомити, що жінці потрібна допомога. Назвали ім'я та адресу. Виявилось, що пані Галина вже перебуває на обслуговуванні терцентру з 2024 року. Вона має інвалідність II групи. За словами Таїси Приболовець, завідувача відділення соціальної допомоги вдома, жінку відвідує соціальний працівник. Навідувалися до козятинчанки тричі на тиждень. Тепер, кажуть, соціальний працівник буде приходити до пані Галини п'ять разів на тиждень.

— Пані Галина обслуговується у нас безкоштовно, — каже Таїса Приболовець. — У терцентрі є платні послуги, диференційна оплата і безкоштовні послуги. Пані Галина обслуговується безкоштовно у зв'язку з тим, що отримує маленьку пенсію.

За словами Таїси Приболовець, жінка зверталася до адміністрації територіального центру щодо того, щоб її поселили у стаціонар, але наразі у стаціонарі вільних місць немає.

Ми також запитали, яким чи-

ном громадяни можуть звернутися за допомогою до територіального центру.

— Ми лише виконавці, рішення про надання обслуговування нам дає управління соціальної політики, — каже Таїса Приболовець. — Тому щоб отримати послугу, потрібно звернутися в управління соціальної політики, написати заяву, принести ксерокопії паспорта, ідентифікаційного коду та пенсійного посвідчення. Також потрібен медичний висновок про здатність до самообслуговування. Після цього управління соціальної політики надає рішення про те, що людина потребує соціального обслуговування, працівники терцентру обстежують людину, якій потрібна соціальна послуга і протягом трьох днів надають висновок.

— Якщо людина не може пересуватися, як пані Галина, яким чином їй звернутися і подати документи? — уточнюємо.

— У такому разі потрібно просити допомоги у когось зі знайомих чи сусідів, або родичів, — відповідає Таїса Приболовець.

Відповідно до положення про терцентр, право на отримання соціальних послуг у міському терцентрі мають:

— особи похилого віку;

— особи з інвалідністю;

— хворі (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, визнані такими в порядку, затвердженому МОЗ;

— особи, які перебувають у складних життєвих обставинах у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, а також у зв'язку зі шко-

дою, завданою стихійним лихом, катастрофою, бойовими діями, терористичним актом, збройним конфліктом, тимчасовою окупацією (і мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей з інвалідністю, осіб похилого віку, осіб з інвалідністю), якщо середньомісячний сукупний дохід їх сімей нижчий ніж прожитковий мінімум для сім'ї.

Телефон терцентру 2-24-19 зі стаціонарного, або +380434222419 з мобільного, телефон управління соцполітики 2-25-00 зі стаціонарного, або +380434222500.

РБК продали за 18 мільйонів. Що відомо про власника?

ОЛЕНА УДВУД

Завершився аукціон із продажу РБК. Нагадаємо, у вересні будівлю колишнього районного будинку культури разом із гаражами поряд виставили на продаж. Майновий комплекс оцінили в 6,6 мільйонів гривень. Охочих придбати аварійний районний будинок культури виявилось троє і ціну підняли аж до 18 мільйонів.

Понад півтора місяці тривала процедура аукціону — спершу відбулися самі торги, потім очікували на проплату. Нарешті міська рада уклала із покупцем договір. Майновий комплекс колишнього районного будинку культури продали за 18000 100 гривень. Новий власник споруди — приватна фірма «Гамма-55». Саме ця компанія запропонувала найвищу ставку.

Відповідно до умов договору, «Гамма-55» придбала сам майновий комплекс колишнього районного будинку культури. Натомість земля, на якій роз-

ташоване РБК, «не є предметом купівлі-продажу», як вказано в договорі. Тобто, в подальшому компанія або звертатиметься до міської ради з проханням надати земельну ділянку в оренду, або ж оформити право власності на землю. Що робити з будівлею РБК — компанія вирішить на власний розсуд, згідно з умовами договору, однак обов'язково муситиме облаштувати там укриття та паркінг.

Тепер детальніше розповімо про фірму, яка придбала колишній районний будинок культури. За даними аналітичної системи YouControl, «Гамма-55» існує 29 років. Основний вид діяльності цієї компанії — надання в оренду й експлуатацію власної чи орендованої нерухомості. Також має дванадцять додаткових видів діяльності:

— оптова торгівля іншими товарами господарського призначення;

— надання в оренду сільськогосподарських та офісних машин і устаткування;

— організація конгресів і тор-

говельних виставок;

— роздрібна торгівля фармацевтикою у спеціалізованих магазинах;

— вантажний автотранспорт, надання в оренду авто і вантажівок та інша допоміжна діяльність у сфері транспорту;

— консультування з питань комерційної діяльності й керування;

— дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки;

— неспеціалізована оптова торгівля.

Компанія зареєстрована у Харкові. Її кінцеві бенефіціарні власники — Нуне та Ануш Данієлян. Тож «Гамма-55», імовірно, може мати стосунок до мережі аптек «9-1-1». Адже у фірми, яка викупила РБК, і товариства з обмеженою відповідальністю «Аптека911.ЮА» однакові кінцеві бенефіціарні власники.

Також відомо, що цього горіч «Гамма-55» викупила за 209,1 мільйон гривень майновий комплекс «Енергосталь» у Харкові.

Продовжують ламати лавки

ОЛЕНА УДВУД

Не вгодили чимось лавки мешканцям Козятина. Інакше як пояснити, що раз за разом в різних мікрорайонах у місцях загального користування ламають лавки? Зовсім нещодавно ми писали, що поламали лавочку на зупинці в районі училища. Не встигли комунальники її полагодити, як «отримала на горіхи» лавочка біля пам'ятника Грушевському. Дерев'яна планка на одній із лавок похилилася додолу. Невідомо, що, чи може хто

від'єднав її від кріплення. Та схоже, подібна доля може спіткати й сусідню лавку — там також декілька щаблів пошкодилися біля самісінького кріплення. Щоправда вони ще тримаються.

Тож комунальникам знову доведеться лагодити лавку. А нам вкотре нагадувати козятинцям — підтримка благоустрою в місті це наша спільна справа. Допоки ми не припинимо кидати сміття на землю і ламати об'єкти благоустрою, ми не будемо жити в чистому та охайному місті.

«Летіло, свистіло, а «Прораб» весь час щось для нас будував»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

31 жовтня додому повернувся воїн, про якого рідні нічого не знали два з половиною роки. 3 квітня 2023 року Григорій Гурак вважався безвісти зниклим...

Будинок, звідки Григорій пішов на війну, знайти було не складно. Дорога до нього була встелена квітами. В дворі на Героя чекали дружина з сином і донькою, мама воїна і теща, родичі і близькі. В живому коридорі були друзі Григорія, сусіди, яких зійшлося провести загиблого воїна в останню земну дорогу дуже багато, побратими, батьки однокласників Софійки, педагогічний колектив гімназії №9.

Обнявши домовину рідної людини руками, мама воїна Галина з його дружиною Оксаною зі сльозами на очах промовляли: «Ми ж тебе мали зустрічати короєм»... Сусіди казали: такий добрий Гріша був...

Заупокійну молитву провів настоятель храму Покрови пресвятої Богородиці отець Василь. Коли прощалися з Григорієм, не всі чоловіки змогли стримати сліз.

Під сирену автівки живим коридором громади села Козятин траурний кортеж рушив до храму Покрови.

Там ми зустрілися з побратимами Героя.

— На війні він з нами з перших днів. Були епізоди, коли на короткий час ми з ним розходились і сходились знов. Через те, у кожного з нас були Бахмут 1 і Бахмут 2. Щоб ви мали уявлення, що таке Бахмут 2. Це коли під Бахмут зайшли десант і вагнера, вони розстрілювали на вулиці кожен будинок. В тому пеклі був з нами й Григорій. Позивний у нього був «Прораб». Летіло, свистіло, а «Прораб» весь час щось для нас будував, — говорили побратими.

Григорій Гурак народився 11 листопада 1981 року в селі Шарапанівка Крижопільського району. У 4-річному віці Григорій разом з мамою переїхав до Козятина. Навчався у 9-й школі, захоплювався футболом, грав за команду СВАТ «Обрій». Допомагав мамі. Мама не могла ним натішитися і всім говорила: «Мій Григорій — золота дитина, має золоті руки, а серце — ще золотіше. Мій дорогий помічник та моя надія». По закінченні школи Григорій отримав водійське посвідчення та пішов працювати. Далі — строкова служба.

Працював на залізниці, але більше любив майструвати, щось робити своїми руками й зрозумів, що його покликання — це будівельна справа. Досягнув у будівництві досконалості та щоразу насолоджувався ідеальним закінченням кожної своєї роботи.

Одружився з дівчиною Оксаною, яку знав з дитинства. Вони навчалися в одній школі, гралися на одній вулиці. Сім'я для Григорія стала головним сенсом життя. І для сім'ї він готовий був гори звернути. Все, що є в будинку, все зроблено його руками. У його сім'ї мало бути все і все лише найкраще. І Григорій знав, як цього досягнути.

Маючи багато друзів, знайомих, які поважали Григорія, він нікому і ніколи не відмовив. Для всіх у нього вистачало часу.

Побратим розповідав, що ще не бачив, щоб з таким захопленням розповідали про дітей. Нове фото з дому — і знову Григорій біг і показував своїх діток. Говорив: «Подивіться, яке в неї волосся... Яка вона чудова. Який він дорослий та мужній». Читати вчилися разом: Софійка, мама і тато з окопу, коли міг вийти на зв'язок. Приїхавши у відпустку, не випускав донечку з рук та старався весь час бути поруч біля сина. Коли забирав донечку з садочка, то носив її на руках, а не вів за ручку. Дихав своїми дитими, мріяв про їх щасливе майбутнє. Перебуваючи на нульових позиціях, за себе не хвилювався, він хвилювався чи у сім'ї все є, чи все у них добре.

Таким же відданим, рішучим Григорій був воїном. 26 лютого 2022 року був призваний

до Збройних сил України. З 25 травня по 15 грудня 2022 року брав участь у боях з російським агресором у зведеному батальйоні 120-ї бригади територіальної оборони на території Донецької та Харківської областей. Відстоював Бахмут. Війна змінила погляди чоловіка. Почав говорити, що ми не так живемо, весь час працюємо. А після війни будемо більше відпочивати, разом кудись їздити. Був дуже чуттєвою людиною. Всім дякував за підтримку. Коли дружина Оксана пропонувала залишити службу говорив: «Як я хлопцям в очі дивитимусь».

1 березня 2023 року дружина зробила сюрприз та приїхала в місце, наближене до фронту. Незабутнє відчуття щастя переповнювало обох. 10 квітня знову приїхала до чоловіка перед від'їздом до Бахмуту. В ту останню зустріч Оксана побачила перші і єдині сльози в очах чоловіка. 11 квітня був останнім днем, коли вони були разом, остання зустріч, останній погляд. Говорив «Тримайся, ти сильна. Бережи себе. Батьки старіють, ти маєш за них відповідати». Він був двигуном, вірив в мене більше ніж я сама» — згадує дружина. І знову Бахмут.

З 19 квітня 2023 року перестав телефонувати і саме з того дня вважався безвісти зниклим.

Донечка запитувала «Чому тато

не дзвонить?». Їй пояснювали, що тато втратив телефон на полі бою. І коли Софійка пішла до 1 класу, мама Оксана сказала, що купимо тобі телефон, щоб ти була на зв'язку. На що дитина відповіла: «Мені не потрібно, давай татові купимо».

Сім'я жила з надією і трималась. Оксана брала участь в акціях. Зверталась в усі можливі організації і установи. Та 16 жовтня 2025 року отримала сповіщення, що Гурак Григорій Олександрович, внаслідок передачі та репатріації тіл, згідно проведеної експертизи, ідентифікований, як військовослужбовець 6-го батальйону територіальної оборони військової частини А 7048. Гурак Григорій під час виконання бойового завдання в місті Бахмут, Донецької області 19 квітня 2023 року загинув.

Поховали воїна на Алеї Слави сільського кладовища. Вічна пам'ять Герою!

«Після навчання Сергій першим поборов страх»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У середу, 29 жовтня, додому на щиті повернувся Сергій Черноус. Зустріла громада свого захисника так, як зустріла. Соромно було перед рідними Героя і побратимами.

Перше прощання було у храмі Покрови пресвятої Богородиці. Заупокійну панахиду за загиблим воїном провів настоятель храму митрофорний протоієрей Василь Влізло. Біля церкви ми мали розмову з побратимом Героя, запитали у нього про ситуацію на фронті.

— Переможемо тоді, коли всі змінять своє ставлення до війни. Сергій з цього міста пішов на війну захищати кожного з вас і як ви зустріли свого Героя? Всі, хто приходить на позиції після навчання, настрахані, але дуже швидко поборюють свій страх. Сергій поборов свій страх один із перших. За 2-3 бої кожен стає воїном, на якого можна покластись. Один за всіх і всі за одного. Але ми штурмова бригада. Штурмуємо

позиції ворога і не завжди вдається виконати бойове завдання без втрат, — сказав побратим з позивним «Мойсей».

Від церкви траурний кортеж рушив на площу. Там за загиблим воїном пройшов мітинг скорботи. Відкрила його директор будинку культури Лариса Ромасько.

Вона говорила, що від початку повномасштабного вторгнення ми були активними. Створювали волонтерські рухи і з великою відповідальністю ставились до викликів, пов'язаних війною. Зараз ми не такі активні, а війна стала повсякденним явищем.

Окремо ведуча зупинилася на біографії Героя.

Черноус Сергій Валерійович народився 18 березня 1977 року у Флоріанівці. Там закінчив школу. Любов до своєї землі та до праці на ній йому батьки прищеплювали змалечку. Допомога батькам по господарству завжди була на першому місці. Після закінчення 8-ми класів пішов вчитися в Бердичівське професійно-технічне училище, де здобув про-

фесію тракториста. Повернувся в рідне село, по-іншому не хотів і не міг. Працював за фахом. Тихий, спокійний чоловік допомагав односельцям, які цього потребували. Останні кілька років працював на м'ясокомбінаті. Зустрів жінку Олену, з якою разом облаштували своє сімейне життя.

На військову службу був призваний 10 серпня 2025 року. Військовий вишкіл проходив у Житомирській області. З навчального центру потрапив в Дніпропетровську область. Вранці, 21 жовтня, телефонував коханій та тітці. Сказав: «Все, нас погрузили, везуть. У мене все добре. Ввечері зателефоную». Це була остання розмова з рідними.

21 жовтня 2025 року кулеметник 1-го аеромобільного відділення 3-го аеромобільного взводу, 5-ї аеромобільної роти, 2-го аеромобільного батальйону військової частини А — 4350, в результаті авіаудару КАБу з боку противника в районі населеного пункту Покровське, Синельниківського району, Дніпропетровської об-

ласті солдат Черноус Сергій Валерійович, отримав осколкове поранення правого стегна з грубим руйнуванням тканини, внаслідок чого загинув.

Чоловік побачив впритул цю страшну війну, її жорстокість і жах, який вона з собою принесла. Попри це, його серце залишалося добрим та ніжним. Він мріяв повернутися в своє рідне село і просто жити, — сказала ведуча і запросила до молитви отця Василя. Після заупокійної молитви слово мали отець Василь та секретар Козятинської міської ради Ірина Репало. Вони висловили співчуття та підтримку родині. Відзначили, що ворог не змінив свої цілі, протистоять їх планам наші воїни та гинуть, захищаючи Україну, кращі з кращих. Схилити голови перед Героєм Сергієм Черноусом закликала Ірина Репало. А отець Василь закликав молитися за загиблих і молитися за живих..

Після виступів з загиблим воїном стала прощатися громада. З площі траурний кортеж взяв курс

на Флоріанівку. В селі свого земляка громада зустріла живим коридором пошани. На сільському кладовищі ще одну прощальну молитву провів отець Василь. Військові, стоячи на колінах, передали дружині прапор штурмової бригади. Поховали Сергія Черноуса під Гімн України та військовий салют від салютної групи. Вічна пам'ять Герою!

РОБОТА

Потрібна довгостроково доглядальниця-помічниця по домашній роботі жінці 90 років, ходяча, акуратна, комунікабельна, 3 рази на тиждень (вівторок, четвер, субота) по 4 години в Козятині. Тел. 0634556959

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

Продам малих поросят. 093-052-07-47

Продам малі поросята 098-675-39-22

Продам малі поросята с. Іванківці 098-971-88-65

Продам поросят 073-407-69-12

ПРОДАМ

Банки 0,5 л., 1 л., 3 л. 093-166-83-11

Буряк кормовий, картоплю велику, посадкову, дрібну, моркву, цибулю, часник. Можлива доставка. 097-354-76-54

Буряк кормовий. с. Сокилець. 068-674-41-45

Гній-перегній 097-906-39-19

Дрібну картоплю. 093-485-06-41

Зерно пшениці. 067-319-08-49

Картоплю мілку. 063-659-84-34

Картоплю велику 098-030-91-39

Картоплю дрібну і велику 063-99-20-321

Кормовий буряк, дрібну картоплю 098-719-53-32

Куртка чоловіча зимова (Парка), стан новий, швейна машинка Подолка, скороварка, недорого. 093-017-48-48

Мілку картоплю, можлива доставка. 098-225-46-43, 098-408-07-26

Пральну машину «Малютка», посуд, бідони 2 шт., каструлі, лещата, миски, взуття, куртки, полушубок, коси для трави та інше. 063-744-29-92

Спальний гарнітур білий, кровать двоспальна, 2 прикроватьні тумбочки, шафа з двох половин з зеркалами. 063-402-27-42

Тренажер та косметична кушетка, нова. 093-56-05-812

Холодильник, диван кутовий, пилосос, котел «Проксирів». 063-234-29-75

НЕРУХОМІСТЬ

1-кімн. кв., центр міста, 2/9, 37 кв. м., житловий стан. 093-704-31-57

2-кв. м., центр, 43 кв. м., другий поверх, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57

2-кімн. кв., 30 кв. м., другий поверх, центр міста, біля парку, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57

2-кімн. кв., 4 поверх, центр міста. 073-003-80-13

2-кімн. кв., в одноповерховому будинку, центр міста, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57

2-х кімн. кв. на 1 поверсі, без ремонту. с. Козятин, вул. Подільська, 151 063-293-42-64, 067-172-43-75

3-кімн. кв., 67 кв. м., перший поверх в центрі міста під магазин та офісні приміщення 093-704-31-57

3-кімн. кв., чешка, центр, інд. опалення, гарне планування 093-704-31-57

Будинок 64 кв. м., інд. опалення, житловий стан, біля вул. Івана Франка. 093-704-31-57

Будинок 80 кв. м., гараж, сарай, два види опалення, 7 сот. зем. ділянки, неподалік центру. 093-704-31-57

Будинок гарний в центрі міста, госп. будівлі та приміщення, які можна здавати в оренду. 073-003-80-13

Будинок р-н училища, новий, з ремонтом, гараж, земельна ділянка. 073-003-80-13

Будинок р-н Івана Франка, три кімнати, гараж, госп. будівлі, м/п вікна, земельна ділянка 4.5 сот., плодіві дерева, поруч автобусна зупинка. 073-003-80-13

Будинок с. Махаринці, є газ, без зручностей, велике подвір'я, 25 соток городу. 073-003-80-13

Будинок с. Титусівка із зручностями, дві кімнати, м/п вікна, город 30 соток. 073-003-80-13

Гараж в КООП Жигулі, перекритий шифером, бетонна стяжка, 26 кв.м. Торг.. 096-730-43-73

Гараж в КООП «Жигулі». 093-095-17-57, 096-737-40-40

Земельна ділянка 30 сот. (15 сот. + 15 сот.), свердловина, центр. водогін, усі комунікації. пров. Катюкова. 067-252-69-68

Здам будинок. 096-313-89-63

Здам в оренду 2-х кімн. кв. в р-ні ПРБ з усіма зручностями 063-113-45-70, 063-359-00-46

Здам в оренду ролет 20 кв. м., на ринку Хлібодар. 063-342-67-53

Здам частину будинку, газ та опалення є, зручності на дворі. 096-508-46-34

Земельна ділянка 15 сот. в центрі с. Махнівка, чудове місце під бізнес. 067-788-56-17

Земельна ділянка в центрі міста, вул. Грушевського під будинок чи гаражі. 093-704-31-57

Земельна ділянка під забудову 13 сот., поруч газ, р-н І.Франка в м. Козятин 093-492-09-83

**Продам приміщення магазину
360 кв. м, торг. площа 180 кв. м,
опалення тверд. котел, територія
огороджена, відеонагляд, вул. Привок-
зальна 5, під будь-який бізнес.
067-958-82-47, 093-031-31-18**

Пів будинку, вул. Артура Венжика, опалення, криниця, 9 сот. зем. ділянка. 073-003-80-13

Частина будинку поруч з центром, 70 кв. м., житловий стан, інд. опалення, госп. будівлі 093-704-31-57

КУПЛЮ

Картоплю дрібну, зерно, кормовий буряк. 073-143-61-18

Картоплю. 097-748-36-29

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

Втрачений військовий квиток на ім'я Мришука Володимира Володимировича вважати недійсним.

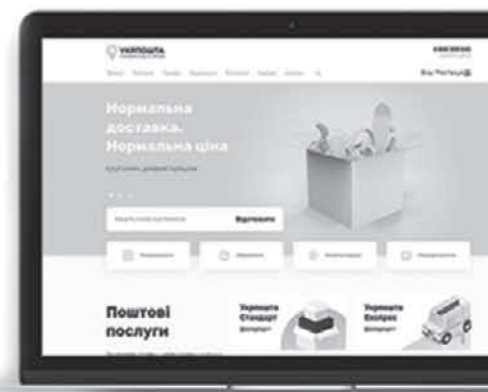
Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

Бакалавр Комп'ютерних наук

Стань айтишником рівня Middle

067-431-19-21

Робота в IT
Гарантовано!

ОКЕЙ 99.5 FM

Рідна хвиля!

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газеті RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

✳ 067-68-78-940

☎ 093-437-22-16

📞 095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 січня 2025

Продам, куплю, різне — 20 грн

Авто Мото, нерухомість — 40 грн

Втрата документів — 100 грн

Виділене оголошення — 50 грн

Продаж свійських тварин — 60 грн

Оголошення в рамці — 150 грн

Фотооголошення — 150

Робота, ремонт та послуги — 150 грн

Години прийому
оголошень:

пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00

вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення

субота і неділя - вихідний

Дорога до гімназії, «хто поверне Барського» та благоустрій міста

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Періодично ми об'їжджаємо наше місто та його околиці в по-

шуках цікавих фото. Цього разу під приціл наших камер потрапили лісові дороги, дерево Героя, ринок на вулиці Василя Земляка.

Звернути увагу на проблему з бездомними тваринами нам порадив козятинчанин Станіслав.

— На вулиці Василя Земляка — вічна проблема. Тут дуже часто вранці з'являються нові коти і собаки. Коли стерилізацію тварин проводив Олександр Барський, він контролював ситуацію, відловлював їх і стерилізував. Що не влаштовувало наших місцевих любителів тварин — не відомо. Договір з якоюсь іншою природоохоронною організацією себе не виправдав. Звідси й висновок: коли ситуація не стає на краще, треба повертатись до того варіанту, коли щось таки робилось, — висловив свою думку чоловік.

У понеділок, 3-го листопада, на вулицю Щасливу заїхав грейдер. Шебінь знайшов своє місце на дорозі і нарікань на погане грейдування цього разу у більшості мешканців вулиці не виникало. Тільки біля будинку 47 на дорозі утворилася впадина.

— Я грейдериста просила, щоб він насипав трохи шебню у яму. А він каже: хіба я винен що ви живете в долині? Тепер вся вода з дороги тектиме мені у подвір'я. Доведеться самій робити бортик з цементу, — каже пані Людмила.

Крім ремонту дороги на вулиці Щасливій дорожники залатали знамениту яму на перехресті вулиць Сербіна і Бандери та перехресті вулиць Сербіна і В'ячеслава Чорновола.

Дітки лісцесті проводили на площі захід пам'яті за загиблими Героями. В кінці заходу прапорці прикололи в садочку біля дерева Героя Владислава Сохинчука. Діти поставили прапорці і гадки не мали, що від вітру прапорці можуть попадати. Площею йшла Катерина Коваль. Зібрала їх, вдома випрала і знов поставила біля дерева Героя.

Друге фото ми зробили на вулиці Шкільній. Бабусі гімназистів занепокоєні, що діти до навчального закладу ходять жахливою дорогою. Її за минулої влади грейдували та без підсипки за певний період дорога стала такою ж, якою була до ремонту. Болотом ходять учні, які навчаються в гімназії № 9. А це діти не тільки з села Козятина, а й з Іванковець, з мікрорайону Біла казарма.

Раніше були вулиці Репіна і Ватутина, а тепер обидві Шкільні. Якщо мешканці вулиці Шкільної скаржаться на стан дороги, то на Шкільній, що біля ліцею № 5 скаржаться через агресивних собак, від яких іноді важко відбитися не тільки дітям, а й дорослим.

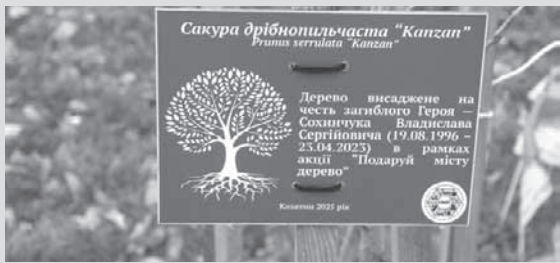
Щодо ремонту дороги на вулиці Шкільній, то за повідомленням посадовців міської ради грейдування доріг міста на даному етапі припиняється і буде продовжено у наступному році. Як виняток, буде проведено косметичний ремонт з підсипкою вулиці Щаслива і на цей рік все — сказали у міській раді.

Нещодавно їхали в Іванківці та помітили на лісовій дорозі канаву, яку викопали у 2022 році. Так у ту канаву почали викидати сміття. Ми в урочищі «Сестринівська дача» запитали чи не можна те сміття якось присипати.

— Все одно будуть кидати, ми й в засаді стояли, коли стояли кавуни чи яблука, не кидали. Все то у ямі перегниє, тільки все те красу лісу псує, — пояснили у лісництві.

Останнє фото ми зробили біля колгоспного ставка, що в селі Козятині. Зараз у рибальського товариства «Трофей» мало людей, щоб організувати повноцінний суботник. Вони навколо ставу поставили сміттєві мішки в надії, що пляшки і різний непотріб відпочиваючі не будуть кидати під ноги.

АНЕКДОТИ

Лікар:
— Вас уже оперували?
— Так.
— Ну і як?
— Три тисячі доларів.
— Я маю на увазі, що у вас було?
— Тільки тисяча доларів.
— Ви знову мене не зрозуміли.
Я питаю, на що ви скаржитесь?
— На вартість лікування.

— А що це в тебе за синець під оком?
— Побився через кохану жінку.
— Ух ти! А з ким?
— Із дружиною.

Чоловік запитує:
— Люба! На скільки міцною зробити тобі каву?

— На стільки, на скільки міцна твоя любов до мене!
На що він спокійно сказав:
— Тобто води взагалі не додавати? Так пожуєш?

— Я чув, твоя дружина машину розбила?
— Так!
— Сама хоч жива?
— Поки що жива, ховається десь по сусідах.

Мати послала сина в магазин.
— Купи сметану, а на решту купи хліб. Повернувся без покупок.
— А де покупки?
— Сметани не було.
— А хліб?
— А де я решту візьму?

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

ЧЕТВЕР, 6 ЛИСТОПАДА

9°C 12°C
5°C 6°C

П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИСТОПАДА

8°C 11°C
4°C 5°C

СУБОТА, 8 ЛИСТОПАДА

7°C 11°C
3°C 4°C

НЕДІЛЯ, 9 ЛИСТОПАДА

8°C 11°C
4°C 5°C

ПОНЕДІЛОК, 10 ЛИСТОПАДА

7°C 9°C
5°C 7°C

ВІВТОРОК, 11 ЛИСТОПАДА

7°C 7°C
3°C 5°C

СЕРЕДА, 12 ЛИСТОПАДА

6°C 5°C
3°C 1°C

ГОРОСКОП

ОВЕН

Цього тижня ви відчуєте внутрішній запал і бажання діяти. Успіх можливий у ділових переговорах і нових починаннях.

ТЕЛЕЦЬ

На роботі — період уточнень, дрібниць, що вимагають терпіння. Гроші приходять несподівано, але контролюйте витрати.

БЛИЗНЮКИ

Тиждень принесе активність і зміни, нові знайомства, пропозиції співпраці чи неочікувані поїздки. На роботі відкриваються перспективи, але не варто ділитися планами передчасно.

РАК

Варто присвятити час творчості або улюблених справ. Робочі питання вирішуватимуться повільно, але стабільно. У фінансах краще уникати ризиків і позик.

ЛЕВ

Настає період, коли ви зможете проявити лідерські якості й отримати заслужену винагороду. У кар'єрі є шанс заявити про себе перед керівництвом або великою аудиторією.

ДІВА

Вдалий час для планування, навчання, аналітики й наведення ладу у справах. На роботі — можливість завершити старий проект і отримати винагороду.

ТЕРЕЗИ

Ви відчуєте бажання змінити звичний ритм, випробувати щось нове. У професійних справах — нові контакти й можливість співпраці.

СКОРПІОН

Можливі сміливі кроки, зміни у кар'єрі чи стосунках. Не варто боятися нового. У роботі — прорив або цікава пропозиція. Гроші придуть із неочікуваного джерела.

СТРЕЛЕЦЬ

Вас очікують подорожі, креативні ідеї та нові цілі. У кар'єрі — шанс вийти на ширшу аудиторію чи отримати підвищення. Фінанси радують, але витрати на подорожі можуть зрости.

КОЗОРІГ

Тиждень вимагатиме дисципліни. Робочі справи йдуть за планом. Можливі важливі переговори, нові проекти й вигідні пропозиції. У фінансовому плані очікується невеликий, але приємний прибуток.

ВОДОЛІЙ

Ви відчуєте прагнення до змін, нових ідей і творчого самовираження. Нові ідеї буквально переповнюють. У роботі — нахвалення, але потрібен порядок, аби не розпорошитись. Фінанси зростають, якщо діяти креативно.

РИБИ

У справах покладайтесь на внутрішній відчуття. У професійній сфері — можливість довести свій талант. Гроші приходять через творчі ідеї, але уникайте ілюзій.